

BOŽJA BESEDA DANES

Revija Slovenskega bibličnega gibanja ISSN 131-5772 XXI (2014)

3

*»Razodela se je Božja milost,
ki prinaša odrešenje vsem ljudem«.*

(Tit 2,11)

Vsebina

3 UVODNA BESEDA (doc. dr. s. Snežna Večko)

4 PAPEŽ FRANČIŠEK POSLUŠA BOŽJO BESEDO (Primož Erjavec)

6 CERKVENI OČETJE BEREJO SVETO PISMO (Bogomir Trošt)

7 AKTUALNO

Srečanje predstavnikov biblične pastorale za Srednjo Evropo (s. Snežna Večko)

8 POGOVOR S PRIJATELJI BOŽJE BESEDE

Pogovor z zdravnico Barbaro Salobir, specialistko interne medicine in pnevmologije

10 METODE DELA S SVETIM PISMOM (s. Snežna Večko)

12 BIBLIČNA SKUPINA SE PREDSTAVI

Biblična skupina z Viča (Vera in Gregor Pavlič)

13 ZANIMA ME

Če Bog ljubi vsakega človeka in če je vera dar, zakaj potem tega daru nimajo vsi ljudje? (Marijan Peklaj)

15 AKTUALNO

Vseslovensko srečanje SBG

Svetopisemske duhovne vaje v Kančevcih, oktober 2014

*Dragi bralci in bralke,
naj vse, kar smo za vas pripravili, pripomore,
da se bo ob božičnih praznikih Božja Beseda
z novo močjo in nežnostjo naselila v vaših srcih!
Blagoslovljen Božič in srečno Gospodovo leto 2015!*

Božja beseda danes je revija, ki jo izdaja **Slovensko biblično gibanje**. Revija izhaja trikrat letno.

Naslov gibanja in uredništva:

Poljanska 2, 1000 Ljubljana, tel.: (01) 43 14 278,
(01) 43 25 105 in 041/603 567, <http://sbg.rkc.si/>

Uredniški odbor:

doc. dr. s. Snežna Večko (odgovorna urednica),
terezija.vecko@guest.arnes.si
doc. dr. Marijan Peklaj, marijan.peklaj@guest.arnes.si
prof. Bogomir Trošt, bogomir.trost@rkc.si

Uredila: Špela Fortuna

Lektorirala: Dragica Perme

Fotografije: Marjan Smerke (naslovnica), Marjan Verč
(str. 2, 14), L'Osservatore Romano (str. 4), s. Snežna Večko
(str. 7), Gregor Pavlič (str. 13), Pavel Berden (str. 16)

Fotografija na naslovnici: Vitraž v cerkvi Sv. družine v
Mostah, avtor vitraža je Marko Jerman

Cena: priporočeni dar 6 EUR letno

Transakcijski račun pri Krekovi banki:
št.: SI56 2420 0900 4563 958

Oblikovanje zadnje strani: Blaž Hribar

Priprava in izvedba: Salve, d. o. o., Ljubljana

UVODNA BESEDA

s. Snežna Večko, predsednica SBG

Tokratna praznična *Božja beseda* danes prihaja k vam, dragi bralci, v nekoliko spremenjeni podobi in vsebini. V odboru Slovenskega bibličnega gibanja smo se pogovarjali, kaj bi najbolj potrebovali v tem trenutku, da bi bil res *kairos*, čas odrešenja, čas milosti. Zato smo nekoliko preuredili in prenovili vsebino. Dodali smo rubriko »Papež Frančišek poslušaj Božjo besedo«. V njej boste prebirali presenetljive razlage Božje besede papeža Frančiška. Na praznik Kristusa Kralja je na primer dejal, da je Jezus kraljestvo uresničil z bližino in nežnostjo in da se zveličanje ne začne z izpovedjo njegovega kraljevskega dostojanstva, ampak s posnemanjem del usmiljenja, prek katerih je On uresničil kraljestvo.

S tistimi, ki so se v Božji besedi osebno srečali z Jezusom, se bomo pogovarjali v obnovljeni rubriki *Pogovor s prijatelji Božje besede*. Pred leti sta se člana odbora SBG pogovarjala s prevajalci Slovenskega standardnega prevoda Svetega pisma, danes pa smo ta krog razširili na prijatelje Božje besede na sploh. Tako v tej številki zdravnica Barbara Salobir podeljuje svoje

izkustvo, potem ko je kakor apostolu Petru Gospod tudi njej rekel: »Pridi.« »In sem šla. In pomiril je vse viharje. Zgodil se je čudež. Neopazen in nepomemben za človeštvo, a bistven zame in za moje nadaljnje življenje. Tega človek nikoli ne pozabi ...«

Nekoliko bomo v tej številki prek rubrike *Cerkveni očetje berejo Sveto pismo* povezani tudi z dogajanjem ob novem prevodu Svetega pisma v slovenščino. Iz pričevanja slavnega latinskega prevajalca, svetega Hieronima, bomo izvedeli za držo, ki si jo je pri tem svetem opravilu nadel, ter za tehnično dovršen pripomoček za iskanje po preglednicah, pred katerim lahko danes, v dobi elektronskega programiranja, samo ostrmimo. Slovenci smo hvaležni Bogu, da bomo dve desetletji po zadnjem, standardnem prevodu, dobili revizijo tega prevoda po vzoru Jeruzalemske Biblije. O tem smo v naši reviji že poročali v zvezi z okroglo mizo ob izidu Nove zaveze (Skralovnik, Samo, in Večko, Snežna. 2010. Jeruzalemska Biblija – najpomembnejša in najbolj vplivna katoliška izdaja Svetega pisma po drugi svetovni vojni – v slovenskem prevodu. V: *BBD* 17. št. 2: 12-17). Letos oz. v za-

četku 2015 bo izšel sklop zgodovinskih knjig Stare zaveze.

Biblične skupine ali njihovi člani so se v naši reviji občasno že predstavljali. Tokrat smo se odločili za sistematično predstavitev posameznih skupin, saj jih je po Sloveniji okrog dvesto! Zakaj se ne bi med sabo spoznale, si podelile zgodbo svojega nastanka, si izmenjale, kako in v katere knjige se poglobljajo, in sploh, kako jih Sveto pismo bogati in povezuje? Tako bomo tokrat prisluhnili biblični skupini z Viča. Ob močnem doživetju romanja po svetih krajih so se odločili, da tega ognja ne bodo pustili ugasniti. In zato se zbirajo ob Božji besedi in to počnejo temeljito, zavzeto. Uvid v Besedo, ki se jim odpira, jim je neprecenljiva nagrada.

V tej številki vas čaka še moder odgovor na zastavljeno vprašanje. Pa poročilo s svetopisemskih duhovnih vaj v Kančevcih, z mednarodnega srečanja bibličnih voditeljev v Passauu, vabilo na svetopisemske duhovne vaje v januarju in srečanja po škofijah na nedeljo Svetega pisma ... Zlasti pa smo veseli, da smo ob vaših odzivih na »Božjo besedo za vsak dan« ta pripomoček za srečanje z dnevno Božjo besedo izdali v knjižici, ki jo prejmete s to številko *Božje besede danes*.

Zahvaljujemo se vam tudi za prostovoljni dar
za *Božjo besedo danes*,
s katerim omogočate delovanje našega gibanja!

PAPEŽ FRANČIŠEK

POSLUŠA BOŽJO BESEDO

Z novo rubriko »vstopamo« v kapelo Doma svete Marte v Vatikanu in »poslušamo« homilije papeža Frančiška. Zahvaljujemo se ekipi Radia Vatikan, ki dovoljuje objavo besedil z njihove spletne strani. Rubriko ureja Primož Erjavec.

Bližina in nežnost sta naše življenjsko pravilo (ob odlomku Mt 25,31-46)

Jezus je kraljestvo uresničil z bližino in nežnostjo, pravi na praznik Kristusa Kralja papež Frančišek. Prilika o poslednji sodbi spomni na to, kaj Jezusovo kraljestvo zahteva od nas. Spomni nas, da sta bližina in nežnost življenjsko pravilo tudi za nas in da bomo po tem sojeni. To bo protokol naše sodbe, zatrdi papež. Kralj bo rekel: »Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta! Prejmite v dediščino kraljestvo, kajti dali ste mi jesti in piti, sprejeli ste me in oblekli, obiskali ste me v mojih najmanjših bratih.« Zveličanje se ne začne z izpovedjo Kristusovega kraljevskega dostojanstva, ampak s posnemanjem del usmiljenja, prek katerih je On uresničil kraljestvo. Kdor jih izvršuje, pokaže, da je sprejel Jezusovo kraljevsko dostojanstvo, saj je v svojem srcu napravil prostor za Božjo ljubezen. Na večer življenja bomo sojeni po ljubezni, po bližini in nežnosti do bratov. Od tega bo odvisno, ali bomo vstopili v Božje kraljestvo ali ne, in na katero stran bomo razporejeni. Jezus nam je s svojo zmago odprl svoje kraljestvo, a vsak od nas mora vstopiti sam. In to že v tem življenju, kajti

kraljestvo se začneja že sedaj na način, da smo konkretno blizu bratu, ki nas prosi za kruh, obleko, sprejem, solidarnost. Če tega brata ali to sestro resnično ljubi-

mo, bomo z njima lahko delili tudi tisto, kar imamo najdragocenejše, to je Jezusa samega in njegov evangelij. (23. novembra 2014)

Jezus pogosto joče nad svojo Cerkvijo (ob odlomku Lk 19,41-44)

Po papeževih besedah Jezus tudi danes joče, kadar se zaprejo vrata Cerkve za Njegova presenečenja. Jeruzalem, mesto in ljudstvo, ki je bilo izvoljeno, ni imelo časa, da bi odprlo vrata srca. Bilo je prezaposleno samo s seboj. Jeruzalem je bil miren in zadovoljen. V templju je vse delovalo: duhovniki so opravljali daritve, ljudje so prihajali na romanja, pismouki so vse uredili tako, da je bilo jasno. Tudi zapovedi so bile jasne. A na ta način je imel Jeruzalem vrata zaprta. Mesto je bilo varno v tistem, kar je lahko upravljalo, a Gospodovega obiska, njegovih presenečenj, ni mogoče upravljati.

Tako Jezus še naprej trka na vrata, kot je potrkal na vrata Jeruzalemovega srca. Trka na vrata svojih bratov in sester: na naša vrata, na vrata naših src, na vrata svoje Cerkve. Jezusov jok nad Jeruzalemom je tudi jok nad Njegovo Cerkvijo, tudi nad nami danes, zatrdi pa-

pež Frančišek. Papež se sprašuje, ali smo mi kristjani, ki poznamo vero, katekizem, ki hodimo vsako nedeljo k sveti maši, zadovoljni sami s seboj. Uredili smo vse in ne potrebujemo nadaljnjih Gospodovih obiskov, a On še naprej trka. Da, vrata našega srca, vrata Cerkve, pastirjev, se ne odprejo: in Gospod joče, tudi danes. S temi besedami papež Frančišek zaključí homilijo in ob koncu povabi, naj si izprašamo vest, kako smo v tem trenutku pred Bogom. (20. novembra 2014)

Ko beremo evangelij, najdemo Jezusa (ob odlomku 1 Kor 2,1-5)

Papež spomni na Pavlovo prepričanje, da je Božja beseda nekaj drugačnega, je nekaj, kar ni enako človeški besedi, modri, znanstveni ali filozofski besedi ... Ne: je nekaj drugega. Pride na drugačen način. Frančišek pojasni, kako naj sprejmemo Božjo besedo, torej, kako naj sprejmemo Jezusa Kristusa. Cerkev nam pravi, da je Jezus nav-

zoč v Njegovi besedi. Zato je tako zelo pomembno, da tekom dneva beremo evangelijski odlomek: Zakaj? Da bi se ga naučili? Ne! Da bi našli Jezusa, kajti Jezus je prav v Besedi, v evangeliju. Vsakič, ko berem evangelij, najdem Jezusa. On je moč, zagotavlja papež: Je Božja beseda, ker je maziljen od Svetega Duha. Tudi mi moramo, če želimo poslušati in sprejeti Božjo besedo, moliti k Svetemu Duhu in ga prositi za to maziljenje srca, ki je maziljenje blagrov. Tako je srce takšno, kakršno je srce blagrov. Vprašajmo se, kako sami sprejemamo Božjo besedo. Kot zanimivost, ki jo je povedal moder duhovnik med pridigo? Ali jo sprejemem tako, preprosto, ker je »živi Jezus, Njegova beseda? Frančišek nas tudi izziva, naj si kupimo žepni evangelij, ki ne stane veliko. Nosimo ga s seboj in tako čez dan, kadar lahko, preberemo en odlomek z namenom, da bi v njem našli Jezusa. (1. septembra 2014)

VABILO

Svetopisemske duhovne vaje ob Janezovem Razodetju

»Njegov svetilnik je Jagnje ... tam noči ne bo.« (Raz 21,23.25)

Od 16. do 18. januarja 2015

v Hiši kruha pri Svetem Duhu (Škofja Loka)

Vodi s. Snežna Večko

Prek branja, pogovora v skupini in biblično-eksegetskega pristopa k Janezovemu Razodetju bomo vstopali v sporočilo odrešenja te skrivnostne knjige.

Prijave in informacije hisakruha.si@gmail.com, 041/765 496
ali terezija.vecko@guest.arnes.si, 041/603 567

CERKVENI OČETJE BEREJO SVETO PISMO

Rubriko ureja Bogomir Trošt.

Predgovor svetega duhovnika Hieronima v evangelije

¹ Svetemu očetu Damazu Hieronimu.

² Siliš me, da iz starega dela napravim novo, da kot kakšen razsodnik sedem za izdaje Svetih pisem, ki so razširjene že po vsem svetu, in ker se med seboj razlikujejo, naj presodim, katere so take, da se ujemajo z grško resničnostjo. ³ Pobožno delo, toda nevarna drznost: da presoja o drugih nekdo, ki ga morajo vsi presojati; da starim spreminja jezik in take, ki že začenjajo siveti, vrača k otroškim začetkom. ⁴ Kdo namreč, izobražen enako kakor neizobražen, ko bi vzel v roke spis in bi po občutku, ki si ga je enkrat pridobil, opazil, da to, kar prebira, drugače zveni, ne bi takoj na glas izbruhnil, da sem poneverjevalec, in me zmerjal, da sem božjeropnik, ker sem si drznil v starih knjigah nekaj dodajati, spreminjati in popravljati?

⁵ Zoper to zamero me tolaži dvoje: ker mi to naročaš ti, ki si najvišji duhovnik, in ker celo tisti, ki mi očitajo, potrjujejo, da ne more biti resnično, kar se razlikuje. ⁶ Če se je namreč treba zanesti na latinske izdaje, naj odgovorijo, na katere; skoraj toliko jih je kot rokopisov. ⁷ In če je med mnogimi treba iskati resni-

co, zakaj se ne bi vrnili h grškemu izvirniku in popravili tega, kar so ali nenatančni prevajalci slabo izdali ali nevešči domišljavci še slabše popravili ali pa dremavi prepisovalci bodisi dodali bodisi spremenili?

⁸ Pa tu ne razpravljam o Stari zavezi, ki jo je v grščino prevedlo sedemdeset starešin, in je tako prišla do nas iz druge roke. ⁹ Ne skušam dognati, kaj poznata Akvila in Simah, niti zakaj Teodotion umerjeno stopa po sredi med novjšimi in starejšimi; pravi naj bo tisti prevod, ki so ga potrdili apostoli. ¹⁰ Zdaj govorim o Novi zavezi, ki je grška, o tem ni dvoma, razen apostola Mateja, ki je v Judeji prvi objavil Kristusov evangelij v hebrejščini. ¹¹ Ker ta v našem jeziku (latinščini) prav gotovo ni skladna in ker tako nekaj enotnega teče po različnih stranskih strugah, je treba poiskati izvir. ¹² Preskočil bom tiste rokopise, ki se imenujejo po Lukianu in Hezihiju in katerih se le redki nesmiselno lotevajo. Ta dva seveda niti v Starem delu za sedemdesetimi prevajalci nista popravila tega, kar se je dalo, niti v Novem ni bilo koristno, da sta popravila, saj Sveto pismo, ki so ga že prej prevedli v jezike mnogih narodov, kaže, da je napačno, kar sta dodala.

¹³ Ta skromni uvod torej obljublja le štiri evangelije. Njihov vrstni red je naslednji: Matej, Marko, Luka in Janez. Popravljeni so v skladu z grškimi, in to starimi rokopisi. ¹⁴ Da se od ustaljenega latinskega izražanja ne bi veliko razlikovali, sem pisalo tako vodil, da sem le tisto popravil, kar se zdi, da spreminja smisel, dovolil pa, da drugo ostane, kakor je bilo.

¹⁵ Tudi sezname, ki jih je cezarejski škof Evzebij po zgledu Amonija iz Aleksandrije razporedil v deset enot, sem podal tako, kakor so v grščini. Če bo tako kakšen skrben bralec hotel vedeti, kaj je v evangelijskih enakega, podobnega ali lastnega, bo to lahko razbral iz teh seznamov.

¹⁶ Po naših rokopisih se je namreč razrasla velika napaka: čim je en evangelist o isti stvari kaj več povedal, že so pri drugem dodali to, kar so mislili, da manjka; ali čim je isti smisel kdo drugače izrazil, že je tisti, ki je enega od štirih evangelijskih prvega prebral, mislil, da je treba po tem zgledu popraviti še druge. ¹⁷ To je povzročilo, da je pri nas vse pomešano: pri Marku je precej iz Luka in Mateja in obratno je pri Mateju iz Janeza in Marka, pa tudi pri ostalih najdemo kaj takega, kar je lastno drugim. ¹⁸ Ko boš torej prebiral spodaj priložene sezname, se boš izognil napaki zamenjavanja in boš tako pri vseh poznal podobnosti, pa tudi vsakemu posebej vrnil, kar je njegovega. ¹⁹ V prvem seznamu se ujemajo štirje: Matej, Marko, Luka in Janez; v drugem trije: Matej, Marko in Luka; v tretjem trije: Matej, Luka in Janez; v četrtem trije: Matej, Marko in Janez; v petem dva: Matej in Luka; v šestem dva: Matej in Marko; v sedmem dva: Matej in Janez; v osmem dva: Luka in Marko; v devetem dva: Luka in Janez; v desetem pa je zapisano to, kar je vsakemu lastno in česar drugi nimajo. ²⁰ V vsakem evangeliju od ena naprej neenakomerno narašča številka vse do konca knjige. ²¹ S črno barvo napisana številka ima pod seboj številko drugačne, rdeče

barve, od ena do deset, ki kaže številko seznama, v katerem je treba iskati zgornjo številko.²² Ko boš torej odprl knjigo in boš glede kakšne besede hotel izvedeti, v katerem seznamu je to ali ono poglavje, boš to takoj izvedel iz spodnje številke. Potem se boš vrnil na začetek, kjer je

pisan kup seznamov. S pomočjo naslova na vrhu boš takoj našel pravi seznam in v njem iskano številko istega evangelista, ki ga boš tudi našel označenega v napisu. Pregledal boš stolpce še drugih v bližini in si za beležil, katere številke so v isti vrsti. Ko jih boš vedel, se boš vrnil k posa-

mičnim spisom. Našel boš številke, ki si si jih prej zabeležil, s tem pa boš brez zamude našel tudi mesta, kjer je govor o istem ali podobnem.

²³ Pozdravljam te v Kristusu in želim, da se me spominjaš, presveti oče.

Konec predgovora.

AKTUALNO

s. Snežna Večko

Srečanje predstavnikov biblične pastore za Srednjo Evropo

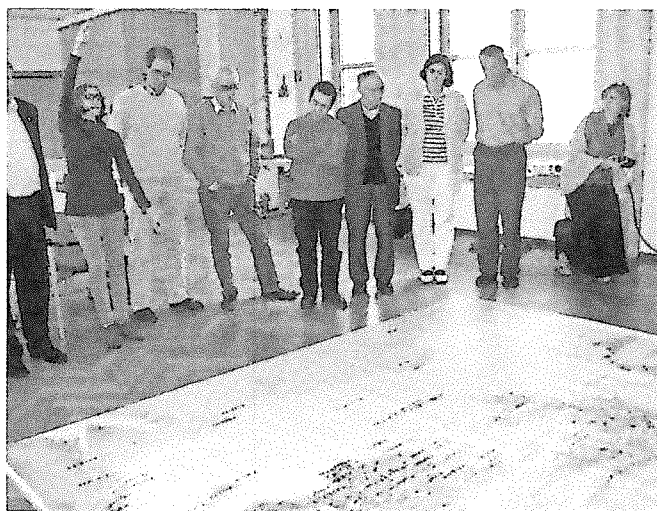
Letošnje srednjeevropsko srečanje Katoliške biblične federacije (KBF) je potekalo od 26. do 29. oktobra v lepem nemškem mestu Passau na sotočju treh rek. Pripravila ga je dr. Andrea Pichlmeier, ki je predstojnica bibličnega referata za to škofijo. Udeležilo se ga je devetnajst predstavnikov iz srednjeevropskih držav. Slovenijo sem zastopala s. Snežna Večko.

Generalni tajnik Katoliške biblične federacije je predstavil glavne dogodke v federaciji. Na naslednjih sejah pa smo predstavljali projekte, ki so jih razvili v posameznem bibličnem gibanju na narodni oziroma škofijski ravni. Koordinatorica letošnjega srečanja je uspešno zaključila projekt bibličnega potovanja skozi svetopisemske knjige. »Prijavljenim« na potovanje je po elektronski pošti pošiljala izbrane svetopisemske knjige ali odlomke z vprašanji, napotki, informacijami, navajanjem na literarna dela ter filme, klasično in popularno glasbo, povezano s temi svetopisemskimi knjigami. Občasno so bili udeleženci povabljeni na skupno srečanje. Naslednje leto bo to potovanje ekumensko, skupaj s člani evangeličanske skupnosti.

Predstavniki Katholisches Bibelwerk Stuttgart je predstavil njihov spletni dopisni svetopisemski tečaj, ki je pripravljen na zelo visoki strokovni ravni. Spletni svetopisemski tečaj bibličnega gibanja škofije Linz pa je ob solidnem

in izčrpnem prikazu bibličnih vsebin povrh še zabaven in s tem privlačen za mlado in staro. S koordinatorjem sem se začela dogovarjati o njegovem nakupu in prevodu v slovenščino ... Med njihovimi ostalimi zanimivimi ponudbami so veliki biblični zemljevidi Izraela in okoliških držav, ki se razgrnejo po tleh in je možno po njih hoditi. S tem omogočijo dijakom in odraslim zelo neposredno doživljanje dogodkov, ki so se v tam odvijali. Tesno srečanje z bibličnimi osebami pa omogočajo tudi biblične figure. Projekt njihovega izdelovanja sta nam predstavila odgovorna za biblično pastoralo na Češkem. Seznanili smo se tudi s Svetim pismom v poenostavljenem jeziku. Povsod je tudi zanimiva ponudba bibličnih knjig za številne prilžnosti, z različnimi vstopnimi točkami in pod raznolikimi vidiki. Povsod nudijo tudi redne biblične tečaje in priložnostna predavanja. Sama sem predstavila izkustvo poučevanja Svetega pisma na Salomonovih otokih.

V kulturnem programu nam je gostiteljica srečanja pripravila tudi ogled filma Noe. Kljub strokovni pripravi švicarskega biblicista me film ni prepričal. Toliko čudovitejša je bila glasba na orglah v veličastni passauski stolnici.

Biblični zemljevid omogoči predstavo o krajih, razdaljah, dogodkih ...

POGOVOR S PRIJATELJI BOŽJE BESEDE

Pogovarjala se je s. Ivanka Tadina.

Pogovor z zdravnico Barbaro Salobir, specialistko interne medicine in pnevmologije

Barbaro Salobir sem pobliže spoznala leta 2012 na romanju in duhovnih vajah na poti po Sveti deželi. Njen odnos do Božje besede in svetih krajev je bil poseben. Dva meseca za tem, ko sem hudo zbolela, sem spoznala, zakaj. Po njenih dejanjih, ko mi je ob strani stala v mojih preizkušnjah.

Barbara, ali lahko začneva najin pogovor s tistim odlomkom iz Svetega pisma, ki te je v življenju najbolj nagovoril, ki te spremlja vsak dan?

Da, da ... Nedvomno tisti odlomek, ko so učenci sami sredi noči sredi morja (Mt 14,28-32). Ko se sami borijo z valovi, z nasprotnim vetrom ... ko so na preizkušnji, kako priti do cilja. In v tem jim naproti po vodi pride kot prikazen Jezus ter jih miri: »Ne bojte se ...« Prepoznajo ga. Peter ga preizkuša: »Gospod, če si ti, vèli mi, naj grem po vodi k tebi.« Jezus ga povabi: »Pridi!« In Peter je stopil iz čolna in šel po vodi, da bi došel do Jezusa. Ko pa je videl silni veter, se je zbal; začel se je potapljati in je zavpil: »Gospod, reši me!« Takoj je Jezus stegnil roko, ga prijel in mu re-

kel: »Malovernež, zakaj si dvomil?« In stopila sta v čoln in veter je nehala. (Mt 14,29-32).

Kolikokrat v življenju se tudi sama ob svojih osebnih preizkušnjah in pri delu kot zdravnica počutim, kot da sem sredi noči na razburkanem morju, ko veter piha iz nasprotnne smeri in se zdi nemogoče, da bom prišla do cilja. Takrat se mi vedno znova zgodi Petrova zgodba. In vsakokrat doživljam upanje in zaupanje v to, da na dolgi rok vendarle pridem do cilja. Da na dolgi rok vendarle zmaguje dobro.

P. Marko I. Rupnik: Jezus hodi po vodi in reši Petra iz valov (kapela sv. Jožefa pri sestrah usmiljenkah na Reki).

Praviš, da se ti to večkrat dogaja. Kdaj pa je ta Beseda prvič tako zares stopila v tvoje življenje?

Ta Beseda me je zadela, se vtisnila kot pečat na moje srce pred petnajstimi leti, ko sem v Domu duhovnosti Benedikt v Kančevcih v Prekmurju spoznala p. Miha Sekolovnika na kontemplativnih

duhovnih vajah. Te vaje je začel že pred več leti jezuit Franz Jalics in so šola poslušanja, gledanja in uvajanja v Jezusovo molitev. To je preprosta pot do neposrednega odnosa z Bogom, ko se učimo živeti v navzočnosti, sprejeti to, kar življenje nalaga, shajati s svojimi mislimi in občutki, postajati neodvisni od uspehov in se usmerjati k resničnosti, kar je potreba današnjega človeka sredi tehničnega, kompliciranega in napetega sveta.

Se je med temi duhovnimi vajami zgodil kakšen poseben trenutek?

Nikoli ne bom pozabila svete maše v tišini večera, ko je po branju tega evangelija naenkrat tudi v razburkano morje mojega srca, v katerem so sredi življenjske krize vsi vetrovi pihali v nasprotno smeri, kot prikazen stopil Gospod. Tudi v meni je vpilo: »Če si Gospod, naj stopim iz čolna, naj hodim čez vse valove svoje krize, naj pridem do Tebe!« In Gospod je tudi meni rekel: »Pridi.« In sem šla. In pomiril je vse viharje. Zgodil se je čudež. Neopazen in nepomemben za človeštvo, a bistven zame in za moje nadaljnje življenje. Tega človek nikoli ne pozabi. Ko sem se vrnila domov, se je vse sestavljalo nazaj, v osebno in poklicno življenje. Čutila sem Milost. Od takrat čutim, kako lahko Bog vsakega človeka vodi skozi vse »izzive«, ki jih prinaša življenje. Morda je ravno to tisto, kar bolniki začutijo ob meni, kar si začutila tudi ti. V meni je vedno upanje in zaupanje. Zdravila so pomembna, še zdaleč pa niso vse.

Praviš, da lahko Bog vsakega človeka vodi skozi vse »izzive«, ki jih prinaša življenje. Kako to misliš?

Ja, točno tako. Čeprav danes toliko ljudi živi, ne da bi Ga sploh spoznali. Nekaj je zanimivo. Iz časa v Kančevcih mi je ostala za večno v spominu tudi Beseda iz Razodetja: »*Glej, stojim pred vrati in trkam. Če kdo sliši moj glas in odpre vrata, bom stopil k njemu in večerjal z njim, on pa z menoj.*« (Raz 3,20), ki je tako ključno razširila moje razumevanje »veličastnosti« Boga. Mi tako radi svetujemo drug drugemu, tudi če nas za to nihče ne prosi, niti nas ne vpraša za mnenje. Zdravniki smo še posebej nagnjeni k temu. Vdiramo v notranje svetove, ne da bi preverili, če smemo vstopiti. A Bog nikoli. On v sveti prostor notranje intimne človeka nikoli ne vstopi, če mu človek ne odpre vrat svojega srca. »*Glej, stojim pred vrati in trkam ...*« To je naša svobodna volja. In včasih je potrebno, da se ti sesuje ves svet, da si sposoben zaslišati »trkanje«. To se je meni zgodilo. Tako se lahko zgodi vsakemu. Zato krize niso nujno slabe, lahko so največji »izziv« za rast, predvsem duhovno rast, ko se osvobajamo ujetosti v tista »pravila sodobne družbe«, ki jih vodita kapital in pohlep.

Smem vprašati, kako se je potem nadaljevalo tvoje življenje? Se je spremenil tudi tvoj odnos do Svetega pisma, do Božje besede?

Seveda. Seveda smeš vprašati. In seveda se je spremenil. Joj, to je res zanimiva zgodba. Kako me je Božja previdnost vodila do Besede? Po točno takih korakih, kot sem jih zmogla. Spet zgoraj omenjena »veličastnost« Boga. Vsako leto, ko sem bila v Kančevcih, sem na oglašni deski videla plakat z vabilom na biblične duhovne vaje z dr. Maksimilijanom Matjažem (takrat še ni bil profesor). Zanimivo mi je bilo. Pa ne vabilo, ampak ime: Maksimilijan Matjaž. In to je bilo vse. Niti v sanjah si nisem mislila, kako me bo

čez nekaj let zadela njegova eksegeza. Ah, dolgčas, me je vsakič prešinilo. To je za starejše ljudi. To pač ni zame. Nisem slišala. In ni vstopilo. A Bog je bil vztrajen.

Ja, Barbara, kdaj se je pa to potem zgodilo?

Majda Kočar, moja prijateljica, tudi zdravnica pulmologinja, ki je duhovno veliko pred mano in me je že prej navduševala za Sveto pismo, predvsem tako, da je vedno v mojih stiskah našla pravo tolažečo vrstico iz njega, me je leta 2008 povabila na romanje k Sedmim Janezovim cerkvam. Uh, kaj pa je to? To je romanje h koreninam naše vere, uvodni del Razodetja, me pouči. V Turčiji je to. Prek Besede bomo lahko spoznali Njega, ki pravi: »*Ne boj se! Jaz sem Prvi in Zadnji in Živi.*« (Raz 1,17-18). Spoznati prek zgodovinskih krajev skrivnostno sporočilo takratnemu in sedanjemu času. Kot se mi pogosto dogaja, da se mi na pot pred pomembnimi mejniki v mojem življenju postavljajo številne prepreke, so se mi tudi tokrat. Doma so mi rekli: »Ja, kaj si pa v Turčiji zgubila?« Bali so se zame. Na vzhodni meji so bili že takrat nemiri. Tudi prijateljica, ki je sicer veliko potovala, je zaradi tega ostala doma. Težko sem v službi prosila za dopust. A sem konec koncev vseeno šla. In ni mi žal. Moralo se je zgoditi. Vse tako, kot se je zgodilo na romanju in po njem prav do danes.

Kaj pa je nate tako pomembno vplivalo na tem romanju? Kako si se prav tam navdušila za Sveto pismo?

Ne vem. Na delu je bila Milost. Obogatena z izkušnjo kontemplativnih duhovnih vaj sem se odprta Navzgor prepustila delovanju Božje besede. Tako kot je potem zapisal prof. Matjaž: »Na konkretnih krajih smo vstopali v Duha Božje besede in odkrivali njeno delovanje v prvih krščanskih skupnostih ter v našem življenju. Spoznali smo, da Razode-

tje ne pomeni zgolj napovedovanje dogodkov v prihodnosti, ampak želi predvsem odpirati oči za globlje razumevanje sedanjosti. Sv. Janez govori o znamenjih, ki nas ne ustavljajo pri stvarih, ki jih gledamo, ampak nas usmerjajo v Resničnost, ki nosi vse, v Njega, ki je »Alfa in Omega« (Raz 1,8) stvarstva in našega življenja. Te duhovne vaje »na terenu« so obrodile trajne duhovne sadove (eksegeza.net). Od takrat je zame Sveto pismo, kadar koli ga odprem, vodilo življenja do sebe, drugih in odnosa z Njim. Vedno se odpre na pravem mestu. Prav nenavadno je, kako Božja beseda (www.hozana.si) vsak dan povezuje dogodke dneva, to je zame vsak dan »mali čudež«, če le preberem, slišim in vidim.

Zdi se mi, da v zadnjih besedah slišim poleg navdušenja nad dnevno Božjo besedo tudi malo »razočaranja« nad sabo, da vedno ni časa za to. Kaj pa ti pomaga, da ohranjaš stik s tem, kar si doživela v teh milostnih časih? Ima tukaj svoje mesto tudi biblična skupina, ki jo obiskuješ?

Vsekakor. Tudi biblična skupina in prav poseben odnos z vsakim od udeležencev. Med nami se je v teh letih spletlo pristno in iskreno prijateljstvo. Enkrat mesečno se dobivamo ob odlomkih Svetega pisma. A na prvem mestu vendarle ostaja tisti stik, neposredni odnos z Bogom, življenje v navzočnosti. Ko sredi čisto navadnega dne obstaneš in začutiš Presežno, ki te pomiri, vrne zaupanje, ne glede na to, kakšni viharji divjajo zunaj in znotraj tebe. In takrat pridejo po navdihu Svetega Duha tudi besede, ravno prave. Kajti »z milostjo ste namreč odrešeni po veri, in to ni iz vas, ampak je Božji dar. Niste odrešeni iz del, da se ne bi kdo hvalil. Njegova stvaritev smo, ustvarjeni v Kristusu Jezusu za dobra dela; zanje nas je Bog vnaprej pripravil, da bi v njih živeli.« (Ef 2,5-10).

Barbara, hvala za pričevanje in delitev Božjih dotikov.

METODE DELA S SVETIM PISMOM

s. Snežna Večko

Metode dela s Svetim pismom

Božja beseda danes želi bralcem Svetega pisma, posebej tistim, ki se zbirajo v bibličnih skupinah, pomagati pri razumevanju svetopisemskega sporočila. Ni bralca, ki se ne bi ob tej Božji knjigi često počutil kot pred zapečatenim zvitkom, ki ga ne more odpreti. Tudi tisti, ki se poklicno poglobljamo v Sveto pismo, smo majhni pred velikino Božje besede. Vendar nam jo je Bog namenil, da jo beremo in skušamo razumeti. K temu nas ljubeče vabi.

V naši reviji smo že večkrat objavljali razne metode dela s Svetim pismom v skupinah (uporabne tudi pri osebni branju). S tem nadaljujemo. V vsaki številki bomo objavili posamezno metodo, ki bo v pomoč predvsem voditeljem bibličnih in drugih skupin, v katerih se prav tako poglobljajo v Božjo besedo.

V pričujoči številki podajamo nekaj uvodnih napotkov in nekoliko поблиže nekaj načinov pogovora ob svetopisemskem odlomku.

Pot od nagovora k pogovoru

Bog se je razodel, da bi z nami podelil svoje Božje življenje. Če se mu pustimo oblikovati in gnesti, se bodo vsi naši odnosi in strukture osvobajali iz gospostva smrti v kraljestvo Božje ljubezni. Moč Božje besede je silna: »Živa je

namreč Božja beseda in učinkovita in ostrejša kakor vsak dvorezen meč in prodre do ločitve duše in duha, tudi do sklepov in mozga, in presoja misli in namene srca.« (Heb 4,12). Biblična skupina želi omogočiti Božji besedi, da bi dosegla ta namen.

Zato se na začetku z molitvijo postavimo v Božjo navzočnost. Izberemo lahko psalm, ki je po vsebini blizu temi srečanja, molimo ga lahko v dveh zborih. Že ta molitev ima močan učinek na navzoče, posebej še, če vsakdo na glas ponovi vrstico, ki ga/jo je nagovorila. Nato se osredotočimo na besedilo, ki je tisti večer na vrsti in s katerim se je že vsak seznanil v osebni branju, poglobljanju in po možnosti študiju svetopisemske literature.

Srečanje z besedilom lahko oblikujemo na različne načine. Včasih ga v celoti preberemo; če je besedilo iz dialogov, po vlogah. Kdaj drugič pa vsak član skupine prebere del besedila, ki ga je osebno nagovoril. Isti del je lahko večkrat naveden. Takrat začutimo, kje smo si blizu, kaj je naša bolečina in naša tolažba, naš strah in naše upanje.

Ta del lahko združimo s tem, kar bi sicer sledilo kot naslednji korak: ko predstavimo svoj izbrani del, si podelimo, zakaj se me je prav ta beseda dotaknila, s katerim izkuством iz moje osebne zgodovine se je povezala, kakšen odmev je našla v meni, kakšna čustva mi prebujajo, kakšna spoznanja mi je poglobila ali jih na novo odkrila, k čemu me kliče in kako se nameravam odzvati ... Ta podelitev predstavlja središče srečanja. Vsakdo se počuti svo-

bodnega, da se odpre, kolikor želi. Osebnega prispevka posameznika ne popravljamo. Če voditelj zazna, da je potrebno kakšno nejasnost razrešiti, to stori. Ob podeljevanju nastane globok pretok, saj smo spregovorili o stvareh, ki so nam dragocene, ker so resnične v svoji lepoti in bolečini.

Seveda se podeljevanje osebne izkušnje razvija skupaj z rastjo zaupanja med člani in je po daljši pripadnosti skupini globlje in zaupnejše kot na začetku. Predpostavlja obzirnost, svobodo, da se izraziš ali molčiš ...

Podeljevanje se konča z molitvijo.

Od govorice besede do večplastne govorice

Podeljevanje izkušnje Božje besede se ne odvija vedno z besedami. Besedila Svetega pisma so namreč različna in izzovejo različne odzive, kakšno besedilo človeka sploh ne nagovori, kdaj drugič pa človek vanj vnaša pomen, ki ga besedilo ne vsebuje. Voditelj naj bi v pripravi na srečanje predvidel, kakšne odmeve utegne besedilo prebuditi. Temu primerno naj bi izbral oziroma oblikoval metodo srečanja z besedilom. Metode bi razporedila v tri skupine: govorico besede, slike in telesa.

Govorica besede

Sem prištevam metode, pri kateri se izražamo z besedo v govornih ali pisnih oblikah. Zelo preprosta metoda je, da ob izbrani temi (izpisani na plakatu) ob vsaki črki nadaljujemo s pisanjem besed, ki se porodijo, npr.: S–vetilka, V–elik,

E–no, T–elo itd. Ob pisanju, ki je sproščeno, nastanejo grozdi besed, ki jih ob koncu pisanja preberemo. Ob osrednji besedi se v zavesti že oblikujejo asociacije. Povabim udeležence, da te asociacije izrazijo. Presenetljivo odkrivamo svoj duhovni svet in se srečamo z modrostjo v sebi.

Podobno lahko na plakat pišemo asociacije na celotno izbrano temo in z njimi oblikujemo stavke. Te potem skupaj preberemo, ob njih še vsak lahko kaj doda, vpraša, utemelji, poglobi. Iz tega se navadno oblikuje ploden medsebojni pogovor. To metodo uspešno uporabimo tudi takrat, ko bi se ob odlomku udeleženci težje izrazili ali sploh ne bi imeli kaj povedati. Takrat v odlomku poiščemo enega od ključnih poudarkov in se mu približamo na navedeni način. Ob daljšem in teološko razgibanem besedilu (npr. Jer 30–32) pa lahko preprosto povabimo udeležence, da na plakat izpisujejo stavke, ki so se jih dotaknili. Ko jih vsi napišejo, jih preberemo in zatem zopet z osebno podelitvijo obdamo izbrana mesta. Sad je znova presenečenje nad bogastvom Božje besede, ki se nam je razodela.

Nadaljnja oblika te metode je tista, ko voditelj na plakat ali na liste napiše različna mnenja, ki jih imajo ljudje, npr.: Začel/la sem brati Sveto pismo, pa sem nehal/a, ker je v njem preveč ubijanja. Bog Stare zaveze je Bog maščevanja, Bog Nove zaveze pa je Bog ljubezni itd. Vsak si (v tišini) izbere neko mnenje, s katerim se strinja in s katerim ne. Na svojem listu napiše svojo misel o izbranih mnenjih. Voditelj jih povabi, da predstavijo izbrana mnenja in odzive nanje. Ob tem se lahko razvije zelo zanimiv pogovor.¹

Kako bo Božja beseda odmevala v človekovi duši, je v precejšnji meri odvisno od vprašanj. Kadar so v besedilu izrazite svetopisemske osebnosti, lahko z vprašanji odpremo pot do poistovetenja z njimi ali pa tudi ne. Tako se npr. vprašamo, kateri Salomon zdaj živi v meni: mladenič, ki prosi Gospoda za poslušno srce, ali tisti, ki se znebi svojih nasprotnikov, ali tisti, ki ga premamita razkošje in užitek. V ogledalu Salomonovega življenja odkrivam svoj obraz, nato pa napišem molitev v svoj biblični dnevnik. Svoja odkritja si lahko podelimo, ni pa nujno. Najvažnejše je, da obrodijo sad pred Bogom.

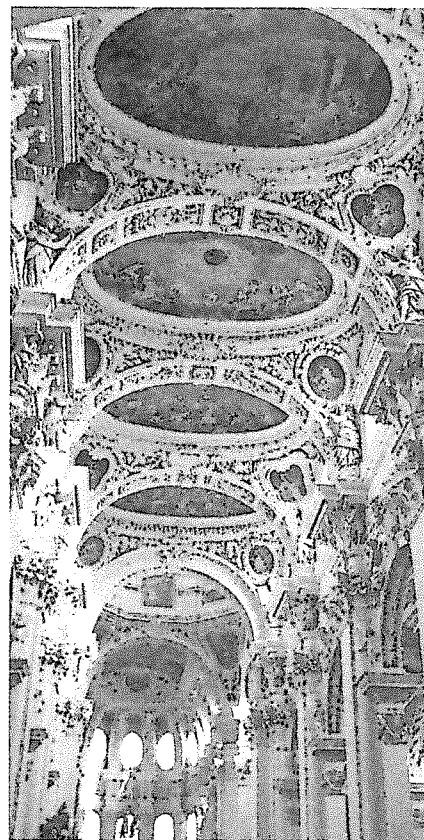
Drugič lahko poistovetenje s svetopisemskimi osebnostmi poteka v obliki intervjuja. Tako npr. ob obisku modrih z Vzhoda (Mt 2,1–12): Katero darilo nesem Jezusu in zakaj prav to? Kako se imenuje zvezda, ki mi je pokazala pot k Jezusu? Kakšna je bila moja pot do Jezusa: je (bila) dolga, naporna, mračna, vodi skozi puščavo, ali je lahka in prijetna? Sem se tudi jaz, kakor modri, kdaj zmotil/a in iskal/a Jezusa tam, kjer ga ni bilo? Kaj mi je pomagalo rešiti se s Herodovega dvora, ki je ogrožal, da ubije tisto najlepše v meni? Kaj sem doživel/a ob srečanju z Jezusom? Kaj je tista druga pot, na katero sem stopil/a, ali me nanjo še vedno vabi Jezus? Odgovori pokažejo, da svetopisemsko besedilo govori o univerzalnih izkustvih človeka vseh časov. Zato ob njem kot izhodišču lahko pišemo svojo pripoved v obliki pisma ali v kakšni drugi obliki.²

Pripoved lahko pišemo tudi kot očividci nekega svetopisemskega

dogodka. Lahko se poistovetimo z izbrano osebo, tudi s stvarjo, npr. z dragocenim oljem, s katerim je grešnica mazilila Jezusa (Lk 7,36–50).

Kakšen odlomek rešuje človekova vprašanja o Bogu in njegovem odnosu do sveta na tako nenavaden način, da kliče k soočenju z našo podobo o Bogu in človeku. Takšni so npr. padec prvih ljudi in izgon iz raja, kaznovanje Sodome in Gomore, Abrahamova daritev Izaka, pesmi o Gospodovem služabniku itd. Izraz tekst (latinsko *textus* – tkivo) pove, da je besedilo *stcano* iz različnih elementov in šele njihova povezanost in medsebojni odnos ter umestitev v sobesedilu pokaže, s kakšnim namenom je bilo sestavljeno, kaj je njegovo sporočilo itd. Za odkrivanje tega pomena obstajajo metode, ki so jih odkrile različne biblične skupine in jih podelile z drugimi.

O tem pa v naslednji številki Božje besede danes.

Stolnica v Passauu je veličastna in takšen je bil tudi orgelski koncert.

Einspieler, *Delo s Svetim pismom v skupinah*, v: Sveto pismo – knjiga življenja (izd. K. Einspieler, J. Marketz, J. Merkač; Celovec - Ljubljana - Dunaj: Mohorjeva založba, 1996) 91–105.

2 Glej več o tem v: J. Marketz, *Delo s Svetim pismom v otroških in mladinskih skupinah*, v n. d., 106–110.

1 Ta metoda je podrobneje predstavljena poleg drugih pomembnih napotkov za delo po skupinah in nekaterih metod v: K.

BIBLIČNA SKUPINA SE PREDSTAVI

Vera in Gregor Pavlič

Biblična skupina z Viča

Vera: Udeleženci bibličnih duhovnih vaj v Kančevcih smo imeli milost, da smo lahko nekajkrat poromali po svetih krajih z dr. Maksimilijanom Matjažem. Na romanju po Turčiji do Sedmih Janezovih cerkva iz Razodetja se nas je Beseda posebej dotaknila, njeno seme je raslo v nas, v naše meso. Ko smo se poslavljali, smo v obličju drug drugega prepoznavali Božje obličje in se nismo mogli posloviti. Zato smo se dogovorili, da se bomo srečevali. Ko bomo v vsakdanu pozabljali na Božje dotike v sebi, Ga bomo prepoznavali na obličju drugega.

Tako je nastala naša biblična skupina. Ker je bila tema romanja uvod v Janezovo Razodetje, smo z njim tudi nadaljevali. Tisti, ki so se že resno ukvarjali s Svetim pismom, so nam to modro odsvetovali, saj so besedila težka in zahtevajo predznanje, tudi slovenske literature o njih ni veliko. A Beseda, povedana po Janezu, nas je ganila, v nas žive-la, bila je sladka, bila je grenka. Morali smo nadaljevati z Janezom.

Vsak se je za svoj odlomek pripravil en mesec: poiskal je literaturo z ustreznimi razlagami pravilne in pustil Besedo, da je v njem delovala. Čeprav se nam je ob prvem branju stiskalo srce od groze ob nadlogah in zvereh, ki so prežale na človeka in ga zasušnjevale, je bilo vedno bistveno sporočilo ljubezni: kot žena, obsijana s soncem, smo, vsak posa-

meznik, Cerkev in ljudstvo, obsijani z Božjim pogledom in za vsakogar je pripravljen prostor. Tudi, če že kdo nosi pečat zveri na svojem čelu, lahko ob spoznanju, da je vseh njenih deset rogov in deset diademov samo prah, v moči Jagnjeta, ki se je žrtvoval v ljubezni, obleče belo oblačilo in nosi pečat Boga na svojem čelu. Stoji v preizkušnjah življenja, saj je utelešen v telesu Jezusa Kristusa. Čeprav je prostor, ki je pripravljen, v puščavi, je to kraj bivanja z Bogom v Ljubezni in Resnici. Z neba pa prihaja Novi Jeruzalem, ki ga razsvetljuje Jagnje na prestolu, izpod katerega teče reka žive vode, v katere moči rodijo drevesa. Tam bomo v Božji moči zmogli biti tisti, ki smo bili ustvarjeni v ljubezni.

S prof. Matjažem smo romali še po poteh svetega Pavla, po poteh božjega ljudstva po Sinajski puščavi in v Sveto deželo. Po vsakem potovanju se je skupini pridružil še kak romar in nas obogatil. Nekaj jih je zaradi obveznosti ali oddaljenosti prenehalo prihajati in se z njimi srečamo na duhovnih vajah v Kančevcih, drugi spet prihajajo, če le utegnejo. Saj je dar, ki nam ga naklanja Bog, tako velik, da ga brez razsvetljenja ne moremo spoznati, da živimo, kar živi Jezus z Očetom kot Božji sinovi. Skupaj smo poklicani, da bi v Duhu videli z očmi srca, da deluje v nas isto Življenje kot v Sinu, ko ga je oče obudil od mrtvih.

Po vseh mojih »bibličnih letih« v skupini moram reči, da mi Beseda najgloblje spregovori po prijateljih, kot da bi prehod Besede skozi njihovo srce deloval kot ojačevalec. To se dogaja že, ko po prebranem

odlomku molimo z Besedo, tako da izgovarjamo tiste, ki so se nas najbolj dotaknile. Postajajo besede ljubezni med nami in med vsakim izmed nas in Bogom. Postajajo tudi vstopna mesta spomina na trenutke, ko se je milost razlivala v naša srca. Na ta način se mi zdi, da kljub srečevanjem enkrat mesečno ostajamo v Duhu povezani ves čas. To je Božja razsežnost, neodvisna od časa in kraja, le od Ljubezni.

Gregor: Sedaj smo mala čreda, 10 do 15 ovčic, ki z vseh vetrov prihajajo vsak drugi ponedeljek v mesecu na srečanje v Antonov dom na Viču.

Vsako srečanje pripravi eden iz skupine: nekaj vrstic Besede oz. kratko poglavje iz evangelija. Eden od nas prebere odlomek v celoti, potem pa še nekajkrat preberemo odlomek tako, da vsak prebere eno vrstico. Sledi del našega druženja, ko vsak od nas izgovori besedo ali več besed, ki so ga v odlomku najbolj nagovorile. Nato vodi večera razloži zgodovinsko ozadje in svoje razmišljanje o odlomku. Pri tem nam je v pomoč knjiga Silvana Faustija *Skupnost bere evangelij*, na voljo pa imamo tudi nekaj slovenske literature.

Sledi duhovna debata. Vsakemu udeležencu se utrne kakšna misel, s katero obogati večer. Največkrat se razvname dolg pogovor in ko pogledamo na uro, je navadno že čez deseto. Potem najdemo naslednjega vodjo in obogateni s prijateljsko besedo in Besedo Prijatelja odidemo domov, ob kakšnem jubileju ali osebnem prazniku pa se še malo poveselimo.

ZANIMA ME

Marijan Peklaj

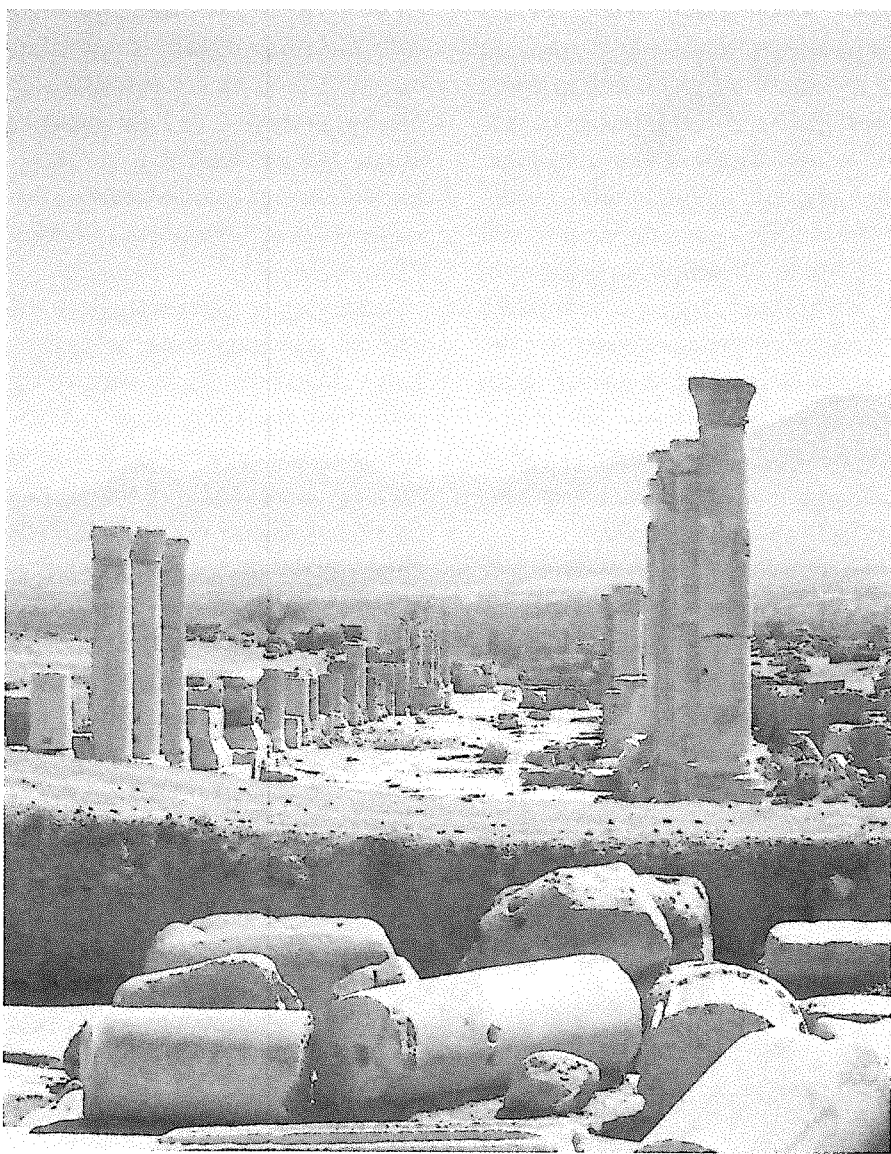
Če Bog ljubi vsakega človeka in če je vera dar, zakaj potem tega daru nimajo vsi ljudje?

Ne vem. To je moj odgovor, ki mi prihaja najprej na misel. Podobno vprašanje mi je bilo že večkrat

zastavljeno in tudi sam sem si ga večkrat postavil. Na primer takrat, ko me je gimnazijska sošolka blagrovala, ker mi je dana vera, in o sebi potožila, da ne more verovati. Seveda lahko razmišljamo naprej. Spet naletimo na vprašanje Božje

in človeške svobode. Kaj pomaga, da Bog ljubi vsakega človeka, kar ste zelo dobro izpostavili, ko pa se človek lahko odloči, da se za to ljubezen ne bo menil?

Morda je treba najprej razjasniti, kako pojmuje besedo *vera*. Veliko je ljudi, ki pravijo, da so verni, a se zdi, da vero razumejo kot nekakšno kulturno dobrino, dediščino svojih prednikov v obliki pripadnosti in praznovanja. Če jim ta ne pomaga pri življenjskih odločitvah, če jim ne osmišlja ne sreče ne nesreče, če jih pusti na cedilu pred dejstvom lastne smrti, potem to najbrž ni Božji dar, ki je mišljen v vprašanju. O Abrahamu, ki je bil nesrečen, ker ni imel otrok, a mu je Bog zagotovil potomca, je rečeno: »Veroval je Gospodu in ta mu je to štel v pravičnost.« (1 Mz 15,6). Apostol Pavel, ki razmišlja o pravičnosti in opravičenju pred Bogom, rad navaja ta stavek, kadar govori, kako moramo verovati mi, Kristusovi učenci in učenke. Takole pravi o Abrahamu: »Ob Božji obljubi ni podvomil v neveri, marveč se je v svoji veri še okrepil in izkazal čast Bogu, popolnoma prepričan, da more Bog to, kar je obljubil, tudi uresničiti.« (Rim 4,20-21). Vidimo, da tu vera ne pomeni pripadnosti eni ali drugi verski skupnosti, ampak zaupanje Bogu, ki nam obljublja svoje dobrote. Zaupanje tudi v trenutkih, ko se zdi, da ni nobene pomoči več. Pavel nadaljuje, da so besede o Abrahamovi veri zapisane »tudi zaradi nas. Saj bo škodo tudi nam, ker verujemo vanj, ki je obudil od

Utrinek iz Laodikeje: romanje po Turčiji do Sedmih Janezovih cerkva, ki sta se ga udeležila tudi Vera in Gregor Pavlič. »Vem za tvoja dela, da nisi ne mrzel ne vroč. O, ko bi le bil mrzel ali vroč! Ker pa nisi ne vroč ne mrzel, ampak mlačen, sem pred tem, da te izpljunem iz svojih ust. Praviš: premožen sem, obogatel sem in ničesar ne potrebujem. Ne zavedaš se, da si siromak in bednež, ubog, slep in nag. Svetujem ti, da kupiš od mene zlata, v ognju prečiščenega, tako da obogatiš, in belih oblačil, da se pokriješ in se ne pokaže sramota tvoje golote, ter mazila, da si natreš oči in spregledaš.« (Raz 3, 15-18)

mrtvih Jezusa, našega Gospoda.» (Rim 4,24).

Na različne načine je povedano, da ima Bog v resnici rad vsakega človeka, medtem ko ljudje kaj hitro koga izključimo iz svoje pozornosti in naklonjenosti. Ko Jezus naroča, naj ljubimo celo svoje sovražnike, daje za zgled kar nebeškega Očeta: *»On namreč daje svojemu soncu, da vzhaja nad hudobnimi in dobrimi, ter pošilja dež pravičnim in krivičnim (...) Bodite torej popolni, kakor je popoln vaš nebeški Oče.*» (Mt 5,45.48). O tem, da Bog ljubi vsakega človeka in mu hoče dobro, ne kaže dvomiti. Iz Svetega pisma moremo razbrati, da vera rešuje in da brez nje človek ne more biti všeč Bogu. A ne gre samo za ogrevanje s sončno toploto in blagodejen dež, ki daje zemlji rodovitnost in človeku kruh, ampak končno za večno srečo. Menda je vera pogoj zanj.

Včasih beremo v pismih ne dovolj poučenih, da Cerkev vse neverne pošilja v pekel. Lahko bi se sklicevali na Pismo Hebrejcem: *»Brez vere namreč ne moremo biti Bogu všeč, kajti kdor prihaja k Bogu, mora verovati, da on biva in poplača tiste, ki ga iščejo.*» (Heb 11,6). Tako bi lahko razumeli tudi te Jezusove besede: *»Kdor bo sprejel vero in bo krščen, bo rešen, kdor pa ne bo sprejel vere, bo obsojen.*» (Mr 16,11). Vendar pa Sveto pismo jasno govori, da Bog *»hoče, da bi se vsi ljudje rešili in prišli do spoznanja resnice.*» (1 Tim 2,4). Zato je Drugi vatikanski cerkveni zbor razumel te besede in celotno sporočilo evangelija tako, da je zapisal: *»Tisti namreč, ki brez lastne krivde ne poznajo Kristusovega evangelija in njegove Cerkve, a iščejo Boga z iskrenim srcem in skušajo pod vplivom milosti v dejanjih spolnjevati njegovo voljo, kakor jo spoznavajo po glasu vesti, morejo doseči večno zveličanje.*» (Dogmatična konstitucija o Cerkvi

16). Božja ljubezen do vsakega človeka se izkazuje ravno v »milosti«, daru, ki človeku omogoča, da pride do svojega cilja. Pri ljudeh brez vere imamo, če zelo poenostavimo, dve možnosti. Eni se upirajo milosti in ne sprejmejo vere, ker nočejo spremeniti svojega življenja; morali bi namreč priznati, da je Bog velik, oni pa majhni, morali bi se v praksi podrediti vzvišenemu spoznanju križa in se odvrniti od sebičnosti in pokvarjenosti. Njihova krivda za nevero je torej očitna, obsodba pa še čaka, saj velja Božje zagotovilo po preroku: *»Ali si res želim krivičneževe smrti, govori Gospod Bog, mar nimam rajši, da se spreobrne od svojih poti in živi!«* (Ezk 18,23). Drugi ljudje brez vere pa še niso slišali oznanila evangelija, vsaj ne v sprejemljivi obliki, nimajo priložnosti, da bi se srečali s pravimi verniki, a si prizadevajo, da bi delali dobro, se odvrčajo od moralne pokvarjenosti in tako *»iščejo Boga*«. Ti v resnici sprejemajo Božjo »milost«, ne da bi z njo računali. Tako dosegajo smisel življenja – srečo v Bogu. Bog torej res ljubi vsakega človeka.

Če moremo o sebi iskreno reči, da smo verni, potem moramo biti iz dna srca hvaležni za ta dar. Če človek v veri ve, da Bog je in živi, da je dober in se mu daje že v tem življenju, je to seveda velikanska prednost pred tistim, ki ni sprejel Jezusa Kristusa v svoje življenje, ne živi v občestvu Božjih otrok, bratov in se-

ster v Kristusu, in ni deležen zakramentov Cerkve. V veselju in hvaležnosti zaradi te obdarovanosti pa ne sme pozabiti na svojo odgovornost, da evangelij daje naprej in sodeluje pri izgrajevanju Božjega kraljestva. To je poslanstvo ali misijon, ki je nad vse častna naloga vsakega, ki je bil krščen in izpoveduje vero v troedinega Boga. Zamisliti se moramo nad Pavlovimi besedami v Pismu Rimljanom. Navaja iz Stare zaveze: *»Kdor koli bo klical Gospodovo ime, bo rešen.*» (Rim 10,13; prim. Jl 3,5). In nadaljuje: *»Toda kako naj ga kličejo, če niso verovali vanj? In kako naj verujejo, če niso slišali o njem? In kako naj slišijo o njem, če ni oznanjevalca? In kako naj oznanjajo, če niso bili poslani? (...) Toda evangeliju niso bili vsi poslušni. (...) Potemtakem je vera iz oznanjevanja, oznanjevanje pa je po Kristusovi besedi.*» (Rim 10,14-17).

Nekdo mi je pred mnogimi leti razložil svoj pogled na vaše vprašanje. Menil je, da je vera nekaj takega kot posluš za petje, nekaterim je dano, drugim ne. S tem se nikakor ne strinjam, saj verjamem, da Bog resnično hoče, da bi vsak človek prišel do spoznanja resnice, ki osvobaja in rešuje za večno življenje. Na vsakem od nas je, da se tako oklenemo Kristusove rešilne Besede, jo tako poslušamo in prebiramo, da jo bomo z veseljem in močjo Svetega Duha mogli oznanjati in pričevati zanj, ki je večna Očetova Beseda.

Tatjana Rupnik, članica odbora SBG

Vseslovensko srečanje SBG

V soboto, 18. oktobra 2014, smo se zbrali v Celju pri Svetem Jožefu na Vseslovenskem srečanju Slovenskega bibličnega gibanja, ki je bilo združeno s seminarjem za biblične animatorje in občnim zborom gibanja. Srečanja so se udeležili člani bibličnih skupin, bralci Božje besede danes, udeleženci svetopisemskih duhovnih vaj ter ljubitelji Božje besede.

Po uvodni molitvi je akademik dr. Jože Krašovec v predavanju spregovoril o razumevanju pravičnosti, krivičnosti in sprave v Svetem pismu. V drugem delu pa je odgovarjal na vprašanja udeležencev in kot odličen poznavalec Svetega pisma pojasnil pomen zakonov, oblikovanja vesti, odpuščanja in sprave.

V popoldanskem delu smo v manjših skupinah poglobili vsebino predavanja v branju svetopisemskih besedil. Prva skupina z metodo sedmih korakov, druga z metodo duhovnega branja, tretja skupina pa se je poglobila v razumevanje odpuščanja pri Matejevem in Lukovem evangeliju. Slednja je svoje razmišljanje povzela z besedami, da je naša popolnost v tem, da smo usmiljeni.

Srečanje smo sklenili z občnim zborom Slovenskega bibličnega gibanja.

Zlata Krašovec

Svetopisemske duhovne vaje v Kančevcih, oktober 2014

Dihati v Kristusu

Kadar je hotela povedati, da nekdo goduje, je imela moja stara mama navado reči: »Rešitev obhaja.« Kot otrok se nisem zavedala globokega pomena teh preprostih besed, v katere je ljudska modrost strnila misel na godovni dan kot na dan ponovnega rojstva. Rojstva od zgoraj.

Ko pa smo tokrat zapuščali prijazno okolje Doma duhovnosti v Kančevcih in je topel jesenski objem mile goričke pokrajine že zamenjal avtocestni vrvež, sem nenadoma začutila, da razumem, kaj je tisto, kar nas stare in mlade, od blizu in daleč, prvič ali drugič in potem vedno znova, kliče v ta milostni kraj, kamor prihajamo odprtih src, ne le v upanju, temveč v trdni veri, da bo On, ki je na krstni dan v nas dobro delo začel, to delo tudi dokončal.

Svetopisemske duhovne vaje v Kančevcih so za udeležence – kakih sto se nas zbere vsako leto – priložnost skupnega obhajanja naše rešitve. Zbrani na razkošni gostiji skušamo pod tankočutnim vodstvom profesorja Maksimilijana Matjaža doživeti vso polnost okusov Božje Besede. Tu odkrivamo pomen občestva v potujoči Cerkvi, kjer drži reklo: Če želimo prispeti hitro, pojdemo na pot sami; če želimo dospeti daleč, romajmo skupaj. Tu med delom po skupinah, ko

vsakokrat srečamo koga, ki ga poprej nismo poznali, presenečeni odkrivamo, da nas Božje otroštvo v resnici povezuje v zaupljivo skupnost bratov in sestra ...

Naše letošnje srečanje je potekalo v iskanju odgovora na vprašanje *Kaj pomeni zame, živeti v Kristusu?* V oporo so nam bili svetopisemski odlomki o sleporojenem, o Nikodemu, pa odlomki iz Pavlovih pism, nagovorile so nas tudi misli iz Evangelija veselja papeža Frančiška. Pričujoči zapis žal ne more niti približno predstaviti bogastva mnogoterih pečatov, s katerimi je Božja beseda v treh kančevskih dneh zaznamovala udeležence. Zato naj mi bo dovoljeno, da kot kamenček iz tega mozaika v nekaj besedah zapišem svojo skromno refleksijo, ki se mi je porodila ob besedah Pavlovega pisma Kološanom:

»Bog je namreč (...) po njem spravil s sabo vse stvarstvo, saj je s krvjo njegovega križa, se pravi po njem, pomiril, kar je na zemlji in kar je v nebesih.« (Kol 1,19-20). Ker gre za skupnostno odrešenje sveta, bodo tisti, ki v to ne bodo vstopili po milosti, pritegnjeni po sili. Novo rojstvo je neizogibno. Po krstu smo torej obsojeni na življenje v Kristusu. Živeti pomeni dihati. Živeti v Kristusu pomeni dihati v Njem. Žal velikokrat dihamo plitko, pridušeno, komajda zavedno. Sveto pismo nam pomaga življenje v Kristusu ozavestiti in v polnosti občutiti. Usposablja nas, da zadihamo globoko, s polnimi pljuči, rodovitno. Ko pride ura, se rojstvo neizogibno zgodi. A če dihamo prav, če dihamo v Kristusu, poteka vse z dosti manj bolečine.

že 26.

NEDELJA SVETEGA PISMA

25. januarja 2015 – na god spreobrnitve apostola Pavla

Na god spreobrnitve apostola Pavla, ki je po osebnem srečanju s Kristusom odstiral in oznanjal globine Božjega razodetja, bomo obhajali **nedeljo Svetega pisma**. Da bi tudi mi vse bolj doumeli, kako nas Božja beseda odrešuje in osmišlja naše življenje, smo v SBG za to nedeljo že tretje leto pripravili srečanja v vsaki škofiji. Na njih bodo predavatelji razlagali izbrano Božjo besedo.

Vabljeni člani bibličnih skupin, bralci Božje besede in vsi, ki se zavedate, kako pomembna je Božja beseda za vaše življenje.

*»Moja mati in moji bratje so tisti,
ki Božjo besedo poslušajo in uresničujejo.«*
(Lk 8,21)

v SOBOTO, 24. januarja ob 15. uri

- škofija Maribor: Ravne na Koroškem, župnijski dom, predavatelj Jure Sojč

v NEDELJO, 25. januarja ob 15. uri

- škofija Celje: Celje, Dom sv. Jožefa, predavateljica s. Snežna Večko
- škofija Koper: Vipava, Škofijska gimnazija, predavatelj škof Jurij Bizjak
- škofija Ljubljana: Ljubljana, Antonov dom na Viču, predavatelj nadškof Marjan Turnšek
- škofija Maribor: Maribor, Teološka fakulteta, predavatelj p. Janez Poljanšek
- škofija Murska Sobota: Turnišče, Klariški samostan Marije Matere Cerkve
- škofija Novo mesto: Novo mesto, Baragov zavod, predavatelj p. Peter Lavrih

SLOVENSKO BIBLIČNO GIBANJE

Poljanska 2, 1000 Ljubljana

T: (01) 43 14 278 • (01) 43 25 105

041 603 567 • 031 359 560

W: www.sbg.rkc.si

E: sbgrkc.si

- svetopisemska predavanja
- revija Božja beseda danes
- pomoč pri vodenju bibličnih skupin
- organizacija različnih srečanj ljubiteljev Božje besede